

Varga Domokos György (Budapest): Utószó

A magyar őstörténetben elismert szakmabeliként ítéli korszakalkotónak e könyv előszavának szerzője azokat a kutatási eredményeket, amelyeket Fábíán Sándor évtizedes kitartó munkálkodásának köszönhetünk. S amelyek honlapi megjelenéséből szerkesztette Darai Lajos a fentebb teljes terjedelmében látható könyvet. Végigolvasván az egészet, magam is – mint laikus – találónak és helyénvalónak vélem a *korszakalkotó* kifejezést.

Jószérivel csak rajtunk, magyarokon múlik, hogy a meggyőző érveknek engedve, a megalapozott bizonyítékokat elfogadva, hajlandóak vagyunk-e a sarkunkra állni s a kárunkra velejéig meghamisított ókori és középkori történelem helyett egy sokkal hitelesebb, valóságosabb mellett kardoskodni. Ha készen állunk rá, s az igazság mint szentség és ige hirdetésében vég-sőkig kitartunk, jó esély látszik arra, hogy a máig lankadatlanul hamisítókat meghátrálásra kényszerítsük, tartozzanak ők akár a módszeresen megtévesztő dörzsöltek, akár a módszeresen megtévesztett jóhiszeműek közé.

Ha bevallják, ha nem, a Nyugat mai véleményformálói s nyomukban a közvélemény alkotói előszeretettel néznek le bennünket, magyarokat. Másodrangúnak, elmaradottnak tekintenek, s így is bánnak velünk, nemcsak a hétköznapi érintkezésekben, hanem a tárgyalóasztaloknál, döntési helyzetekben. Az európai történelem, kultúra, jólét, civilizációs vívmányok megteremtőinek gondolván magukat, minket pedig fáradozásuk gyümölcsei pusztá haszonélvezőinek, jogot formálnak arra, hogy – a múlt kisajátítása után – megszabják Európa jelenét és jövőjét is, akár minden felhatalmazás nélkül, teljesen törvénytelenül, erőszakkal, helyi, nemzeti többségek kinyilvánította akaratok, választások ellenében.

Ezt a hosszú évszázadok óta folytatott erőszakos nyomulást lehetne megfékezni azzal, ha mind a tudatos megtévesztők, mind pedig a megtévesztett jóhiszeműek magabiztossága alól kihúznánk a szőnyeget. Európában s világszerte szépen nő azoknak a táborának a serege, akik már érzékelik, hogy a globális nagyhatalmak és az önrendelkezésre, függetlenségre törekvő kis Magyarország vitájában, sőt, egyre kiélezettebb harcában alighanem nekünk, magyaroknak van igazunk. Ez a tábor létszámában nagyságrendekkel megnövelhető és ébredező véleményében erőteljesen megtámogatható lenne, ha a világ tudomást szerezhetne a magyarság igazi eredetéről, természetéről, történelméről, arról a korszakos szerepéről, amellyel minden más népnél hatalmasabb mértékben járult hozzá az ősi európai kultúra, az ősi keresztény vallás megszületéséhez, hatékony társadalmi szerveződések és gazdálkodási módszerek megteremtéséhez és európai elterjesztéséhez.

A cél tehát számunkra adott, kellőképpen egyértelmű, világos. A hozzá vezető út azonban, mit tagadás, felettébb göröngyösnek ígérkezik, szinte járhatatlannak.

Mindenekelőtt amiatt, mert nemcsak az idegeneket, a meghamisított képünk miatt velünk eleve ellenszenvezőket kell tudnunk meggyőzni, hanem magunkat, a saját honfitársainkat is. Habár az ájult – kritikátlan – Nyugat-tisztelet az utóbbi évek fejleményei erősen kikezdték, a magyarságon belül, főleg a fiatalok körében még mindig bőséges azoknak a száma, akik inkább tekintik hitelesnek a minket hátrányosan érintő (megítélő) nyugati, főáramú vélekedéseket, mint a magyar érzelmű gondolkodók, hazafias lelkületű kutatók szellemi termékeit, újdonsült felfedezéseit.

Ez már csak azért is lehet így, mert míg a rólunk szóló idegen vélekedések – leginkább éppen a módszeres történelemhamisítás következtében – meglehetősen egyöntetűek, a saját magunk alkotta önképeink meglehetősen változatosak, homályosak és ellentmondásosak. Nem csoda, hiszen a Fábíán Sándor bemutatta történelemhamisítás egyik legfőbb módszere éppen a viszonylag kis számban fellelhető írásos bizonyítékok eltüntetése, megsemmisítése vagy teljes átírása, áthangolása volt. Fábíán Sándor vitathatatlanul hatalmas érdeme éppen abban áll, hogy

a többnyire idegen nyelveken szerencsés módon mégis megmaradt régi forrásoknak eredt – a világháló segítségével – nyomába, lefordította s ily módon mások számára is értelmezhetővé és elemezhetővé tette őket. Ezzel pedig nem kevesebbet tett lehetővé, mint hogy hosszú évszázadok után végre megindulhasson valós történelmünk megismerésének és értelmezésének egy olyan termékeny folyamata, amelynek végén a mainál sokkal egységesebb képünk alakulhat ki saját eredetünkről, történelmi jelentőségünkről és mai önmagunkról.

Ha csak a történészek, régészek s más szakmabeliek múlta, talán viszonylag könnyen és hamar felszámolhatók lennének a mai éles ellentétek, felfogásbeli szakadékok. Csak-hogy a múlt értelmezéséhez, tálalásához kökemény politikai, kulturális, gazdasági érdekek kötődnek. Ráadásul elképesztően szövevényes és elképesztően szóródó érdekek. Egy olyan viszonylag kis olvasottságú honlap, mint amilyen a [Szilaj Csikó](#), melynek főszerkesztő tulajdonosa vagyok, veheti magának a bátorságot, hogy nem mások – például különféle hatalmi, társadalmi tényezők – elemi érdekeire ügyel, hanem az igazság kimondását tartja fontosnak és üdvösnek. Ugyanez jellemzi a Zürichi Magyar Történelmi Egyesületet az elmúlt 36 évben kifejtett szerteágazó és nagy eredményeket felmutató munkásságában. Ennek belátására elég megtekinteni a [www.zmte.org](#) egyesületi honlapot, vagy megtekinteni az egyesület kiadvány-jegyzékét itt a kötet végén. Vagy csak egyáltalán azt számba venni, hogy ez a kiadott 120. kötetük. És most ezzel az újraközléssel a Fábián-kötet felkerül a Magyar Elektronikus Könyvtárba is, miáltal még szélesebb kör számára válik elérhetővé.

Tisztában vagyunk azzal, hogy Fábián Sándor történelmi felfedezései olyan horderejűek, hogy alkalmasak lehetnek akár a legjelentősebb hatalmi tényezők tekintélyének lerombolására is. De kívánhatjuk-e például, hogy most, amikor kormányunk keresztény hagyományaink, önrendelkezésünk és önazonosságunk megőrzésén fáradozik, s e törekvésében erős és hatékony támaszra lelt a Magyar Katolikus Egyházban, bárki is olyan munícióhoz jusson, amellyel ki-kezdheti az egész egyház múltját, s alááshatja a mostani tekintélyét?

Nem, nem ezt kívánjuk, és nem is ez a célunk, mint ahogy Fábián Sándornak és Darai Lajosnak sem. Meggyőződésünk, hogy a szókimondó, mégis mérlegelő és körültekintő igazság képes arra, hogy helyére tegye a dolgokat, s ezzel ne csorbítsa, sokkal inkább szolgálja a közjót. Attól még, hogy fény derül például a korabeli egyház és egyházfők elképesztően sötét, a magyarság sorsát döntő módon befolyásoló üzelmeire, mi a magunk részéről továbbra is megadjuk mindazt a tisztelet és főhajtást mind az egyháznak, mind pedig tagjainak, amire rászolgálnak. Hogy más ne mondjak, mérhetetlen tisztelettel adózunk Bőjte Csaba ferences testvérnek, honlapom egyik gyakori szereplőjének, megidéztjének.

És az sincs ellenünk, hogy akár a kereszténység eredeti tanításának alakulásáról többet ne tudjunk, inkább bölcséleti, mint érzelmi jellegéről, valamint a mai kor emberi és tudományos vívmányait jobban beépítsük még a vallásos világnézetünkbe is. Ha a történettudomány minden téren fejlődik és közelebb jut, különösen a fejlett technológiai segédeszközök révén a régmúlt valóságának feltáráshoz, akkor a szellemtudományoknak is fel kell zárkózniuk és igazabb gyökerekig eljutniuk. Emberek vagyunk, semmi emberi ne legyen távol tőlünk.

De ettől még, mert mi így gondoljuk, tisztában vagyunk azzal, hogy számosan fognak megbotráncozni Fábián Sándor felfedezésein, következtetésein. És azzal is tisztában vagyunk, hogy számosan fogják hiteltelennek tekinteni, de legalábbis hiteltelennek hirdetni.

Az ő és a magunk – pontosabban szólva: igazunk, igazságunk – védelmében vagyok kénytelen utalni itt egy olyan történész – pontosabban szólva: történelmünkben jártas közgazdász – professzorra, akit ugyan a „túloldalon” előszeretettel aláznak és gyaláznak, de ezen az oldalon nem férhet kétség szakmai felkészültségéhez és emberi tisztességéhez. Bogár Lászlóról beszélek, aki az idén megkezdett világhálós videósorozata egyik előadásában kendőzetlenül szólt az említett sötét üzelmek lényegéről, a vallási és a világi hatalom, valamint a pénz hatalom elképesztő összefonódásáról.

Itt látható, hallható mindez: *A magyarság rövid története. Első felvonás: Pozsonytól Mohácsig*, <https://www.youtube.com/watch?v=cyNriuN8LiI&t=1s>.

Az a tény azonban, hogy a professzor úr kendőzetlen szavai nem verték ki a biztosítékot sem a történész szakmán belül, sem az egyházon belül, sem a magyar médiában vagy közbeszédben, azt erősíti meg, amiről első mondataimban szóltam: érdemleges történelemszemléleti változás csak akkor remélhető, ha a sarkunkra állunk, s ha végsőkig kitartunk.

Eleve kitartást követel Fábián Sándor terjedelmes művének elolvasása, befogadása. Műve – minden valószínű túlzásai és esetleges tévedései ellenére – olyan forrásmunka, olyan kincsbánya lehet a történelmünket valóban megismerni és megérteni akaróknak, hogy csak ajánlani tudjuk az érdeklődőknek ugyanúgy, mint a szakmabelieknek.

Fábián nem egyszerűen csak az igen korai latin nyelvű könyvek fordítója, hanem olyan szövegek szakértő visszaadója, ahol rengeteg a nehezen értelmezhető rövidítés. Ugyancsak képes volt a kéziratos anyagoknak az átlagember számára olvashatatlan szövegeit visszaadni, azaz leírni, majd lefordítani. És nemcsak latin, de régi olasz, francia és német szövegeket is fordított. Könyvének nagy érdeme, hogy szerkesztője minden magyar fordítás eredetijét az eredeti nyelven lábjegyzetben megmutatja. Ami azt jelenti, hogy akinek esetleg nem tetszik a fordítás, vagy annak tartalma, meg a fordításból következő mondanivaló elődása, utánanézhethet, hogy valóban az szerepel-e az eredetiben. Ezen túl képezheti is magát a régiségek olvasása és fordítása gyakorlásában, akinek szándéka ezen a területen elmélyedni.

Meg kell említeni, hogy Fábián Sándor Erdélyben él és dolgozik, ami azért bír jelentőséggel, mert a romániai internetes viszonyok lehetővé tették, hogy minden anyagot otthonról és ingyen elérjen. Ezt azonban Magyarországon nem tehette volna meg, mert nálunk az általa feldolgozott könyvek nagy része csak fizetés ellenében érhető el. S mivel közel 200 műről van szó, nagyon szerencsés a helyzet ilyenén alakulása.

S még valamire fel szeretném hívni az érdeklődők, különösen a kutatással foglalkozók figyelmét. A feldolgozott szakirodalom mindegyike több száz oldalnyi érdekes adatot tartalmaz, tartalmazhat a magyar történelemmel kapcsolatban. Fábián csak pár oldalt emelt ki belőlük és fordította le és értelmezte, a maga gondolatmenete, kutatási célkitűzése beteljesítésére. Ám a többi oldal is érdekes lehet tehát. Ami egyúttal reménykeltő is, hogy még további sok mindent ki lehet majd hámozni ezekből a könyvekből. Nosza, rajta hát kedves jövőbeli történészek, filológusok és más kutatók, tessék felhasználni a lehetőséget! Igaz, nehéz munka, de biztos eredmény érhető el.

Mindenesetre ennek a könyvnek most a világhálón való megjelenése és könnyű elérhetősége lehetővé teszi, hogy akinek e könyv elnyeri tetszését, hírét vigye, ajánlja saját szellemi környezetében, hogy kiváló és izgalmas eredményei gazdagítsák a nemzetünkéről és a világról szóló tudásunkat és szemléletünket. Egy kattintással elérhető: tessék terjeszteni!